

Тѣй се свръшихъ сношенія-та на Іоанна съ Римъ. Нѣка сега да разгледаме по-подробно, какво бѣше подчиненіе-то на Българска-та църква Риму, за което тѣй много се говори, че ся извършило чрезъ тѣзи сношенія. —

Въ обязательни си листъ, който Іоаннъ прати въ Римъ чрезъ Легатъ-тъ Іоаннъ Кепелланъ говори ся: *Мой-шъ патриархъ, епископи-шѣ, архіепископи-шѣ и всички-шѣ священнослужители по цѣло-шо ми царство да бжджшъ подчинени на Римска-ша църква и да дръжжшъ законъ-шъ, обичай-шъ и обрядъ-шъ, които сж дръжали блаженнопочивши-шѣ царѣ на всичкиа България и Влахія, наши-шѣ предшественници.* ²⁰⁾ —

Като знаемъ, че прѣжни-тъ Български царѣ ²¹⁾ прѣдшественници-тъ Іоаннови сж были православни, то е ясно отъ тѣзи думи, че чрезъ това подчиненіе Българска-та църква на Папа-та, тя, ни най малко не се е измѣнила, остана си е православна. Но защо-то нѣкои католически писатели доказватъ противно-то, то ные

²⁰⁾ ... omnes totius imperii mei et tenimenti et patriarcha meus metropolitanus, episcopi, archiepiscopi et cuncti sacerdotes Romanae subsint Ecclesiae et teneant legem et consuetudinem et observationem quas tenuerunt beatae memoriae imperatores totius Bulg. et Bl., prisci illi nostro praedecessores. Въ Мѣсецословъ-тъ на Български-тъ книжици за 1859 год. тѣзи думи сж прѣведени тѣй: ... „Азъ и всички-та ми имперія Патриархъ-тъ, Митрополитъ-тъ (!) „ни, архіепископи-ти ни, Епископи-ти ни, и сички-ти ни священници ные ся подчиняваме подъ Римска-та църква и приемаме (?) „закопи-ти ѝ (?) и обичаи-ти ѝ (?) и навицы-ти ѝ (?), съгласно „съ онова, което правяхъ царѣ-ти Български и Влашки, прѣдмѣстници-ти ни.“ — Този прѣводъ не е вѣренъ: освѣнь голѣма-та му волность, въ него Латинска-та дума teneant прѣведена е: приемаме. Троекратно-то притежательно мѣстоименіе ѝ не се намира въ оригиналъ-тъ. Чрезъ тѣзи искривяванія и притурки смисълъ-тъ, който ся заключава въ оригиналъ-тъ съвѣмъ е изопаченъ! —

²¹⁾ Тукъ се разбиратъ: Симеонъ, Петръ и Самуилъ. —